

være naturligt, naar Staten eller det offentlige giver sin Bekræftelse af Retsgyldigheden af noget saa alvorligt og indgribende som Indgaaelse af Ægteskab, at den viser sin Anerkendelse af det betydningsfulde i Ægteskabsinstitutionen ved at gøre denne Proces baade alvorlig og ærlig, men i Stedet for møder man, naar man gennemlæser § 28, et Udkast til en forjasket Protokolunderskrift, foretaget i Hast i et ledigt Øjeblik, altsaa en ren Parodi. I Folketinget blev der diskuteret, hvor man kunde finde en eller anden Krog til at indgaa Ægteskabet i, til at underskrive Protokollen i. I Vaabenhuset kunde det ikke saa godt ske, da der dér var saa mange Ligskamler, og det vilde gøre et mere end almindelig uhyggeligt Indtryk paa Bruden, formoder jeg, naar hun skulde skrive under i Overværelse af disse Ligskamler. Altsaa, en ligegyldig og forjasket Protokolunderskrift, det er, hvad det offentlige anser for passende, naar det drejer sig om Indgaaelse af Ægteskab. — Det er maaske ikke helt uden Forbindelse hermed, naar § 95, 2, bestemmer, at Ægteskab kan omstødes, naar man ved en Fejltagelse er viet til en anden end sin Forlovede; da man vel ikke kan sigte til, at Brudgommen har været beruset — det bliver han i Regelen først senere paa Dagen —, maa der vel være sigtet til, at man har taget Fejl i Skyndingen, eller man har faaet en forkert Kone i Vaabenhuset. Vi fra vor Side har intet Ønske om, at forfladige eller forsimple Ægteskabs-spørgsmaalet ved at gøre det hele til Parodi. Naar Forslaget har faaet en saadan Karakter, skyldes det, saa vidt jeg kan se, at de Mænd af Venstre, der har beholdt deres Standpunkt i denne Sag, synes ligesom at gøre Undskyldning ved til Gengæld at foreslaa, at den borgerlige Ægteforening, som Folketingsmand Jensen-Sønderup, en af Forslagsstillerne, udtrykte sig, kan blive „saa simpel, jævn og saa lidt pompøs som muligt“. Dette sidste karakteriserede samme Taler senere ved, at han foresætter sig Brudgommen sigende til Sogneraadsformanden: Vi ønsker at komme i Kirken, og vi har aftalt med Præsten at komme Kl. 2 i Eftermiddag, vil du saa være saa elskværdig at komme Kl. 10 Minutter før 2 — akkurat den Skildring, som jeg gav før, blot at Brudgommen skulde have tilføjet: Men glem endelig ikke Protokollen, det er det eneste, det kommer an paa, og tag et Tællelys med, hvis der er for mørkt i Vaabenhuset. Altsaa, igen i dette For-

hold: Underdanighed overfor Statskirken og en bagvendt offentlig Mening. Lad Statskirken gøre Ægteskabets Indgaaelse til en sømmelig, værdig Proces, og lad Kirken meddele Vielse til dem, der ønsker det, i de højtidelige Former, Kirkeskikkene kræver, derved har man faaet den eneste rimelige, alvorlige og værdige Ordning af denne Sag.

Jeg kommer derefter til det andet Af-snit, Ægteskabets Retsvirkninger, Retsforholdet mellem Ægtefæller, det er et stort Kompleks af Regler om Forældremyndigheden, om Formuen, om Gældsansvaret, om Ægtepagter o. s. v. Det vil føre alt for vidt at komme nærmere ind herpaa, og de juridiske Detailspørgsmaal er nærmest Detailler, som snarest hører hjemme ved Udvalgsbehandlingen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale et Par større Principspørgsmaal, som særlig har været diskuteret.

Efter nogle juridisk, men desværre ikke praktisk unødvendige Vink i § 38 om, at Ægtefæller skal opføre sig ordentlig; endogsaa overfor hinanden, tilstræber man gennem Regler i § 39 at opnaa en retlig Ligestilling mellem Ægtefæller, saaledes at Hustruen ikke, selv om hendes Virksomhed „kun“ — kun sat i Gaaseøjne — bestaar i, at hun passer Hjemmet, skal føle sig som forsørgt af Manden og fuldkommen afhængig ikke alene af hans Indtægter, men ogsaa af hans egenmægtige Bestemmelse om Anvendelsen af disse Indtægter. Saaledes som Forholdet nu er, er der alt for mange Ægteskaber, hvor Mandfolkeegoismen ganske ringeagter Hustruens Gerning og Betydning for Hjemmet. Jeg ikke alene billiger, men glæder mig over den Betragtning, der ligger til Grund for disse Bestemmelser, og det er neppe rigtigt, naar man fra anden Side taler om, at Ægteskabet herved forvandles til en Kontrakt. De gode Ægteskaber berører Forholdet aldeles ikke, og i de andre vil Truselen være tilstrækkelig. Særlig glæder jeg mig over disse Regler, efter at § 44 i Regeringsforslaget er forsvundet, thi det gælder om, at et saa udmærket Princip som dette ikke gennemføres paa saa rigoristisk Maade, at Gennemførelsen nærmer sig til det latterlige, og en Bestemmelse, der kan føre til, at Ægtefæller Nytaarsnat direkte slaas, om den ene har Penge til gode hos den anden, er maaske lidt udover de tilladelige Nytaarsløjer. § 44 var et Udslag af juridisk doktrinært Konsekvensmageri, som truer Grundtanken i Lovforslaget, og derfor er jeg glad over,